

VĚTRNÍK

Vydává Měst NV ve Vysokém n. Jizerou s aktivem kulturních pracovníků

Větrník - ročník XIII. - č. 5/80

Vysoké nad Jizerou
1. prosince 1980

MĚSÍC ČESKOSLOVENSKO-SOVĚTSKÉHO PŘÁTELSTVÍ

Letošní Měsíc československo-sovětského přátelství, který byl zahájen oslavami 63.výročí VŘSR, se uskutečňuje pod heslem "Nerozborné přátelství a všestranná spolupráce se Sovětským svazem - záruka mírového rozvoje naší socialistické vlasti". Oslavy dovršují jubilejní rok 110.výročí narození V.I. Lenina, 35.výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou a 10.výročí podpisu Nové smlouvy o přátelství, spolupráci a pomoci mezi ČSSR a SSSR.

Měsíc přátelství se letos uskutečňuje v závěrečném období roku 6.pětiletky, ve kterém se celá naše republika připravuje k ofenzivnímu nástupu sedmého pětiletého plánu. Je to příležitost k rozšíření propagace a tvůrčímu uplatňování nejlepších pracovních metod a zkušeností sovětského lidu v naší zemi.

Měsíc přátelství 1980 stává se součástí příprav na významné období života naší společnosti, kterým bude XVI.sjezd KSČ spolu s 80.výročím jejího založení.

Obsahem měsíce je zaměření na objasňování významu sovětské kultury a umění při výchově pracujících k socialistickému vlastenectví a internacionalismu. Velikým přínosem se staly "Dny kultury SSSR v Československu", které nám v mnoha místech naší vlasti i v televizních přenosech přinesly krásné zážitky z vrcholných uměleckých výkonů sovětských umělců ať šlo o jakýkoliv obor umělecké činnosti.

Nějen naši vzácní hosté, ale i naši umělci i zájmová lidová tvořivost připravili řadu vystoupení na oslavu nerozborného přátelství a pro sblížení našich národů. Různé soutěže na našich školách - Puškinův památník, O zemi, kde zítra již znamená včera, sovětské filmy v našem kině - všechno tvoří neoddelitelnou součást dalšího sblížování s naším velikým přítelem a ochráncem - SSSR.

B.Jodasová, řed. ZDŠ

O s l a v a V Ř S R v e V y s o k é m

63.výročí VŘSR jsme oslavili 6.listopadu 1980 v Krakonoši. Po úvodních hymnách přednesla hlavní projev s.řed. ZDŠ B.Jodasová. Kulturní program zajišťovali pásmem včteným VŘSR učni SOU. Na ně navázali členové recitačního oddílu ZDŠ ukázkami ze své bohaté činnosti. Oslava byla zakončena Internacionálou.

Úspěch DS Krakonoš

32 českých amatérských divadelních souborů očekávalo v letošním roce závěr I. pololetí. Proč? Protože v červnu skončil II. ročník Národní soutěže divadelní a občanské aktivity SČDO. Soutěž klade veliké nároky na všechny zúčastněné soubory, ale i jednotlivce. Hodnotí se nejen samotná divadelní činnost (představení, reprízy), ale i brigádnická a veřejná angažovanost jednotlivých členů, jejich aktivní zapojení do politického života obce, získávání nových členů, účast na festivalech a přehlídkách ZUČ. Pozornost je také věnována metodické pomoci jednotlivých souborů, které ji potřebují. V neposlední řadě se nosuje i plnění povinností vůči SČDO. Význam této soutěže je jistě nemalý a proto je pro nás velmi potěšující skutečnost, že naši vysočtí ochotníci obsadili v této soutěži hodnotné a krásné druhé místo, za které obdrželi "Čestnou plaketu" a finanční odměnu. Předstížení byli pouze pražským amatérským souborem Motorlet Praha. Nadost ještě byla znásobena významným dlouholetým členem soudruha Antonína Vaverky "Zlatým Tylovým odznakem" za vzorně vykonávanou dlouholetou činnost ve funkci pokladníka. Školská a kulturní komise MěstNV ve Vysokém nad Jizerou děkuje touto cestou celému DS Krakonoš za vzornou reprezentaci Vysokého v této soutěži a přeje všem členům mnoho zdaru a činnorodého elánu do další práce.

Za školskou a kulturní komisi
J. Nosková

Zpráva ze St. statku

Letošní rok co do počasí není rokem normálním a řadí se do kategorie mokřých let s tím, že je mimo únor o 2° C měsíčně chladněji nežli dlouhodobý průměr. S tím potom souvisí opožďování všech prací jarem a senosečí začíná, rozvojem zeleně listové pokračující a skliznovými pracemi konče. Přestože bylo chladné jaro, zaznamenali jsme mimořádně silný výskyt housenky můry luční na Rokytnicku, kde na Studenově nám v květnu a začátkem června její housenky úplně sežraly porost ze 65 ha pastvin a obrůstání těchto ploch bylo daleko pomalejší pro narušení vegetačních a odnožujících pupenů. Všechny plochy na statku jsme včas a vydatně na jaře pohnojili a jejich včasnost mimo našich zaměstnanců pomohlo zajistit letadlo a Agro-chemické podniky z Kunčic a Lomnice nad Pop. Na jarní hnojení jsme vydali 12.000 q umělých hnojiv, 60.000 q mrvy a 50.000 hl moč. Další hnojiva, a to ledek, jsme hnojili po prvých sečích a pastvě. Začátkem září jsme ukončili sklizen jednosečných ploch a druhých sečí a můžeme říci, že máme zajištěnou plnou krmnou dávku pro náš skot na zimní období. Trochu nižší je však obsah živin v této hmotě. Sklizené máme 123.000 q siláže a senáže a 15.000 q sena. Je pravděpodobné, že zásoby senáže se ještě zvýší o plochy ovsů, které asi neuzrají. Letošní předpoklad výnosů obilí je velmi rozdílný. Žito ozimé by celostatkově mělo dát 30 q po ha, pšenice ozimá i jarní jen polovic, oves 23 q a ječmen 25-27 q po ha. Právě u pšenice a ovsa se negativně projevil schodek v teplotě, ječmen má kratší vegetační dobu. Žně začaly 18. září, ale hlavní sklizen bude až v říjnu. Snad nejhůře na tom jsou brambory, které by okopanina vyžadovaly provzdušnění půdy, teplo a normální srážky. Zde červencové lijáky část ornice odnesly a zbytek brázd utloukly, že jsou jako cihla. Chladno navíc zpomalilo jejich vývin, takže pod natěmi jsou jen hlízy velikosti ořechů, proto oddalujeme i zahájení jejich sklizen. Zasetí ozimů bylo provedeno kolem 20. září. Jestli nám nebude v říjnu prát počasí, může se stát, že ani všechno nesklidíme.

J. Soukup

Divadelní týden

Týden uběhl jako voda a XI. národní přehlídka vesnických a zemědělských divadelních souborů skončila, zůstávají jen dojmy a vzpomínky. Šest představení oficiálního programu splňovalo základní požadavky diváků i poroty. Z mezi obvyklé inscenace vybočilo představení DS Jana Honsy z Karolinky s přepracovaným textem K. Čapka "Válka s mloky"; stejnou měrou zaujal i druhý moravský soubor z květné s klasickým dramatem A. a V. Mrštíkových "Maryša", které přilákalo bohatými ukázkami folklótem. A nakonec se připojilo i Divadlo mladých z Vysoké Libně s divácky velmi úspěšnou komedií O. Daňka "Svatba snatkového podvodníka". Na neustále hrozící nebezpečí fašismu upozornila hra současného slovenského autora J. Krákoše "Dům pro nejmladšího syna" v podání DS ze Strážkovic a jedna z nejznámějších her české dramatické tvorby vůbec "Matka" od K. Čapka, se kterou přijel soubor až z Konstantinových Lázní. Smích je kořením života, snad proto si divadelníci z Černěvsí zvolili Zelenkovy "Náměluvy".

Také zbývající inscenace potvrdily zvyšující se úroveň vesnického a zemědělského divadla; bezesporu inspirativním podnětem pro ochotníky bylo vystoupení DS J. K. Tyl z Meziměstí s radikálně upraveným textem A. Jiráskova "Jan Roháč". Dobře známou autorskou dvojicí jsou sovětští spisovatelé Bra-ginskij-Rjazanov, s jejichž satirickou veselohrou "S nejčistšími úmysly" zavítal do Vysokého soubor z Bystrice u Benešova.

Právě po deseti letech se v programu Národní přehlídky mohl představit všem svým přátelům a příznivcům také domácí soubor Krakonoš. Učinil tak na výbornou a dal poznat nejen kus krásy krkonošského folklóru, ale také pravdivost, upřímnost a čistotu svých interpretů i tvůrců. Tak se totiž vyzna-la ze svého dojmu odborná porota letošní přehlídky při neoficiálním seze-ní se členy DS Krakonoš a připojila poděkování za znovuzískání radosti při setkání člověka s člověkem.

A co na závěr? Snad jen přání, aby se neopakovatelná atmosféra udržela do dalších ročníků a aby se všichni rádi vraceli zpět do Vysokého.

S. Hejralová

K r a k o n o š

Už padesát let stojí a k plné spokojenosti slouží nenápadná divadelní bu-dova Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou. Její základní kámen byl položen 31. května 1925 a už 25. října téhož roku se zde přes veškeré těžkosti hrá-la a hraje dodnes divadlo. Požadavky moderní doby stále stoupají a větší-na starých věcí nestačí. Divadelní budova Krakonoš musí však stačit i pro tak rozsáhlou kulturní akci, kterou Národní přehlídka vesnických a zemědě-lských divadelních souborů bezesporu je. Deset ročníků hovoří o spokojenosti stejně jako většina návštěvníků. Nejde ale o spokojenost zdánlivou? V poslední době se objevuje celá řada objektivních potíží/ i když byla pro-vedena generální oprava střechy, částečná úpravy elektroinstalace, nové schody, nová podlaha/: nedostatečné prostory sálu pro taneční zábavy, zá-roveň však pro kino a divadlo, nevyhovující hygienická zařízení, za uvá-ženou stojí i nevhodně vyřešená kotelná, která postrádá přímé větrání, ob-jevují se i závady přímo na konstrukci budovy. Řešení tolika problémů není jednoduché. Před několika lety se nabízelo jedno monumentální, ale pers-pektivní- postavení nového Krakonoše. Kdo měl možnost seznámit se s archi-tektonickými plány či s podrobnou maketou, připadal si jako ve snu.

A u snění, alespoň prozatím, zůstalo.

Na nobyti u Krakonoše

Vysočtí ochotníci Vás zvou na pásmo krkonošských tanců, písní a poudaček "Na nobyti u Krakonoše" na 25. 12. ve 20,00 hod. a na 26. 12. ve 14,30 hod. do divadelní budovy Krakonoš ve Vysokém nad Jiz. Předprodej vstupenek u p. Štočkové v muzeu. Přijďte nobejť!

S. Hejralová

Dr. Vincenc Kramář /8.5.1877 - 7.11.1960/

7.11. uplynulo 20 let od smrti významného vysokého rodáka Dr. Vincence Kramáře. V. Kramář se narodil v rodině obchodníka ve Vysokém nad J. čp. 137 8. květ. na 1877. Ve Vysokém vychodil obecnou školu, ve studiích pak pokračoval na jičínském gymnáziu. Zájem o umění a jeho dějiny a o archeologii ho vedl dále do Prahy, kde se zapsal na malířskou akademii a na filozofickou fakultu Univerzity Karlovy. Malířských studií však záhy zanechal, aby se cele věnoval dějinám umění. V zimním semestru 1899 přešel z Prahy do Mnichova, odtud na vídeňskou univerzitu, kde v oboru dějin umění přednášeli tehdy dva vynikající vědci, Fr. Wickhoff a Al. Riegr, zakladatelé moderního pojetí dějin umění jako samostatné vědecké disciplíny. Studium pod jejich vedením mělo rozhodující vliv na budoucí Kramářovu vědeckou dráhu. Disertační práci věnoval problému vztahu Francie ke gotice od renesance po století 19. a v roce 1902 byl promován na doktora filozofie.

Po skončení studií hodně cestoval, psal obecně teoretické statě a drobné monografie, byl činný v Centrální komisi pro úchovu uměleckých a historických památek. Velký význam pro jeho další vývoj měly cesty do Paříže v letech 1910-1914. V tomto centru moderního umění se seznámil s fauvisty a průkopníky kubismu, Piccassem a Braquem. Jako jeden z prvních historiků umění pochopil kubismus a jeho význam, jemuž věnoval pak řadu svých prací. Za svého pobytu v Paříži si také začal budovat soukromou sbírku obrazů malířů, jejichž jména postupem doby získávala stále větší proslulost. Piccasse, Braqua, Deraina. Důvěrné seznámení s novými směry v umění vedlo ho k závěru, že při hodnocení umění nelze příkrě oddělovat moderní proudy od umění starého, že pochopení jednoho váže se na znalost druhého. Tímto problémem se zabýval i v jedné ze svých nejvýznamnějších prací O objektivitě /1937/: "Nelze pochopit dosah tvůrčího činu dneška bez znalosti vývoje umění v minulosti... Umění je konec konců jedno a není možno rozumět starému umění a jít životem bez zájmu o soudobou tvorbu. Neboť, jsem-li schopný umělecky vnímat starší díla jedné z obou základních polarisací/subjektivistické či objektivistické/, pak musím nutně nalézt něco příbuzného a tudíž mně se líbíciho v obdobné soudobé tvorbě."

V roce 1919 byl Dr. V. Kramář novolán k řízení Obrazárny Společnosti vlasteneckých přátel umění v Čechách. V této funkci setrval 20 let, tedy do r. 1939, kdy byl pro své radikální politické názory předčasně penzionován. Za dvě desetiletí své činnosti pozvedl Obrazárnu na úroveň významných evropských galerií. V článku Budoucnost Obrazárny vytýčil program své práce, týkající se stránky organizační, výstavby jednotlivých oddělení, restaurace, instalace, publikační a popularizační činnosti-program, který se mu skutečně podařilo splnit. Zasloužil se o rozšíření sbírky české gotiky a souboru holandských mistrů, objevil a získal pro obrazárnu Rembrandtův obraz Zvěstování Panny Marie, doplnil soubor děl treboňského mistra o obraz Kladení do hrobu a španělský soubor o Goyův portrét maršála Giny, zakoupil pro Obrazárnu velkou část děl francouzského umění z výstavy v Praze r. 1923. Založil restaurátorskou dílnu, pracující moderními metodami; za jeho působení konala se v Obrazárně řada výstav, přičemž jsme si jen nejdůležitější z nich: Josef Mánes /1920/, Fr. Tkadlík /1933/, kresby českých mistrů /1934/, A. Dürer /1935/, výstava posledních výzkumů laboratoře v Louvru /1937/, výstava postupu restaurace Madony z Veverí /1937/, K. Škréty /1938/. Ke každé z výstav připravil V. Kramář katalog s pečlivým rozbohem vystavených děl. kromě toho vyvíjel bohatou činnost přednáškovou a pracoval na drobných monografických studiích.

V roce 1936 přešla Obrazárna Společnosti do rukou státu pod jménem Státní sbírka starého umění. Z této instituce, po spojení s Moderní galerií, vznikla v r. 1949 Národní galerie. Po osvobození v r. 1945 V. Kramář již pro svůj vysoký věk nepřijal znovu nabízené místo ředitele obrazárny a věnoval se celé vědecké práci. Jeho poslední studií byl pokus o přehodnocení evropského umění 1. poloviny 20. stol., vydaný r. 1958 pod názvem Otázky moderního umění.

V r. 1957 mu byl udělen Řád práce. V r. 1960 byla v Praze v Dejvicích otevřena malá galerie, nesoucí Kramářovo jméno. Byla vybudována zásluhou obvodní nabočky Svazu čs. výtvarných umělců v Praze 6, za podpory minister-

stva školství a kultury, MNV a Národní galerie. Provoz v ní zahájila výstava děl ze soukromé Kramářovy sbírky, jejíž převážnou část daroval státu.

Dílo Vincence Kramáře není rozsahem příliš velké, mnoho prací zůstalo v rukopise, protože autor, až příliš kritický sám k sobě, neodhodlal se k jejich zveřejnění. Avšak studie, které vydal, vyznačují se vždy precizností, přísnou vědeckostí, velkou fundovaností a snahou o maximální objektivitu. V souladu se svým názorem o návaznosti jednotlivých uměleckých epoch věnoval se umění starému i modernímu. Stal se jedním z prvních zastánců a propagátorů kubismu francouzského i českého; zvláště podrobně se zabýval dílem E. Filly a dalších členů Osny i pozdější Skupiny výtvarných umělců, čímž nemálo přispěl k pochopení moderního umění u nás. Nesmírná je i jeho zásluha na obohacení sbírek pražské galerie.

Dr. Kramář nezapomněl ani v Praze na své rodné město. Spolupracoval se spolken rodáků a přátel Vysokého i s vysokým muzeem, jehož knihovně daroval některé své práce.

J. Sojková

Na jaře příštího roku uspořádá Vlastivědné muzeum "setkání Krakonošů po 10 letech". V r. 1971 se ve vysokém muzeu sešlo přes 120 figurtek Krakonoše nejrůznějšího stáří a původu a byla z toho jedna z nejúspěšnějších výstav v historii muzea. Množství lidí, které se tenkrát přišlo na Krakonoše podívat, dokazuje zájem nejen o samotnou postavu ochránce krkonošských hor, ale i fantazii, nápaditost a řezbářskou dovednost při jejím ztvárnění. Aby setkání v příštím roce Krakonošům i jejich příznivcům vyšlo, obrací se pracovníci muzea s prosbou na všechny, kdož mají ve svém vlastnictví figurku Krakonoše či jiné jeho výtvarné zpodobení a byli by ochotni je na výstavu zapůjčit, aby o tom nějakým způsobem dali do muzea zprávu. A má to být i výzva pro ty, které postava Krakonoše inspirovala k vlastním výtvarným dílům v současné době.

Předem Vám všem děkujeme za spolupráci.

Vlastivědné muzeum ve Vysokém nad.

Závod TJ Jiskra

26. října uspořádal lyžařský oddíl TJ Jiskra Vysoké nad J. I. ročník lyžařského závodu do vrchu. Na trati v Šachtách, dlouhé 910 m a s převýšením 150 m startovalo 37 závodníků ze 49 přihlášených. Závod probíhal za poměrně příznivého počasí - bylo polojasno, klidno, teplota +5 °C. Ředitelem závodu byl Josef Zita a hlavním rozhodčím Josef Lukáš. Soutěžilo se v 5 kategoriích. Výsledky soutěže:

kategorie chlapců do 15 let:

1. Šír Václav ze Sp. Rokytnice nad J.	s časem	6,59,2 min.
2. Žanta Bohumil z Ji. Harrachov	"	7,08,0 "
3. Steklý Václav z Sn. Šp. Mlýn	"	7,18,8 "

kategorie dívek do 15 let:

1. Semeráková Jitka z Lo. Trutnov	"	7,20,0 "
2. Semeráková Šárka z Lo. Trutnov	"	7,47,0 "
3. Votočková Šárka ze SMI Jilemnice	"	8,16,2 "

kategorie mužů 16 - 35 let:

1. Šír Václav ze SMI Jilemnice	"	5,37,9 "
2. Rybář Josef ze SO Roprahtice	"	6,01,9 "
3. Balatka Miroslav z KH Jablonec nad N.	"	6,08,5 "

kategorie žen 16 - 35 let:

1. Balatková Helena z Naveta Jablonec	"	8,16,5 "
2. Pešková Jana z TSM Vrchlabí	"	8,44,0 "
3. Havlíčková Luzana z TSM Vrchlabí	"	10,51,0 "

kategorie mužů 36 - 50 let:

1. Metelka Josef z SO Studnice	"	6,07,0 "
2. Semerák Jiří z LO Trutnov	"	6,39,0 "
3. Janda Petr st. z TJ Studenec	"	7,10,4 "

Držitelem traťového rekordu se stal Václav Šír ze SMI Jilemnice časem 5,37,9 min.

V o s t r e j c o j F l o r i j á n o j .

Kráva.

Vono se řekne trá - kráva. Ale nikoho při tom nenapadne, že takový kraviš-tě můž někdy zmauchlat i lický vosudy. Vente si jen toholle Emana Dindarova s Anežkou Vytejškovou. Co to bylo za přepěcknej párek, jako z Prodaný neujesty, a jak se měli rádi. No, jámeine! Ke svařbě byl už jen krůčiček, ušesko doklamola dohovořený, i u notára byli, anžto starej Dindara nim chtěl přepustit žiunost, a na konec se přeci za sebe nedostali. Mužte se vontať proč, a budete se divit. Skerze krávu! "Byl sem z toho načisto tumpachovej," poudá strejc Floriján, "dyž mně to starej Vytejšek vypravoval. Nejlepši na tom je, že to jejich věrný milování dostalo smrtelnou ránu zrouna u notára, hde se věci maj navopak utverzovat a festovat. Ste-li zjedáví jak, sem tu vod toho. Dyž je měl pan notár vypoudaný co a jak, co nejesta dostane na penězich, vejhavě a vostatnim, pisaře zatim poslal k soudu do kruntaunich knih pro lustrum, ale toho si neušimejte, začal spisovat špécijes facti. Jenže tolle vy neznáte, ale mužte dělat, že jo, a deme dál. Dyž to měl napsaný, poposterčil si brejličky na nose a celý nim to přečet. Pak se vontať, esli je to v pořádku. Řekli, že jo, jen starej Dindara škert zadkem vo lajci, perstama si pročís fousy pod nosem a poudá: "Eště krávu!" zaraženého ticha, kerý z toho poustalo, se perni spamatoval Vytejšek. "Jakou krávu! Co to hloupě smoliš, Jáchyme?" "Eště krávu," vonakoval tverdě Lindara. Vozval se Emana: "Enuť, táto, to vopraudu, jako krávu? Dyť už to bylo dohovořený a vo žánny krávě nebyla řeč." "Ty derž hubu!" usár se na něj táta. "Já musim nejlepši vědit, co si žiunost požaduje. Chce to eště krávu." "Jesli je tolle tvý poslenni slovo, Jáchyme, tak abys vědal, žánnou krávu nedám. Círa dostane to, co bylo dohovořený a ináč ani pouřislo." Tá se, to ceví taky musela vozvat, a tak poudá: "Tatinku, snad byste..." "Ty derž taky hubu!" uterh se na ni rounostejně táta. "Vim, co můžu a co né. Doma sou eště dvě děuky a čkaj taky na svý." A tak zbyla řade na pana notára. Poposterčil si brejličky na nose a poudá: "Lidičky, muj čas je drahej. Tolle ste si měli dojennať doma a sem přijít s hotovým." Vytejšek, už krapitek rozsatoněrej, zahulákal: "I vono to, pane notár, už bylo hotový, ale to tul-le vod Dindary taková chytračina a ouškot. Počital, že dyž s tou krávou vyrukuje až tady u vás, že se potentočkuju a nebudu mít kuráž ucuknout. Ale to se secsakramentsky znejlil. Takovej trouba eště nejsem. Dyž mu má círa nepasuje bez krávy, trá by mu pozdějc nepasovala ani s krávou. Ať teda nechá bejt. Neni vo co stat." Dopalle to tak, jak to musí dycky dopan-nout, dyž na sebe narazej dva berani a nejde to ani čehy ani hot. Šlo se tedy domu. Co bylo dál, vo tom nemám tak dalece poujednost, ale istá věc je, že za nánej časek se starej Dindara s vostatniima znovu vobjevil u pana notára, a hned ve dveřich se zachechtal: "Tak sme tu zas, pane notár, dodělat ten zápis i s krávou." Pan notár si poposterčil brejličky na nose a oudivem zaverčal hlavou. Dindarové tu byli vobj, starej i mladej, ale nejesta s tátem kanc jiná. Postarši vosoba né kor moc pohlenná, s derdul-kem na verch hlavy a bradavicej na patřičným místě. Se třema chloupkama. Jaká byla kráva, nevím. Toceví, že s pomocí tý krávy šlo tejdě ušesko jako po másle. Dyž bylo vo ušem a vodcházeli, pan notár si eště zavolal starýho Dindaru. "Nic mně do toho neni a nemerzte se, ale řeknu vám rounou, že ta perni nejesta to bylo kus přepěkný žencký a fikuru měla jako králouna. Ale talle..." Dindara mu skočil do řeči. Ušklib se a poudá: "O něčeho podomnýho mladej taky zpervopočátku remcal, než si uvyk na tulle s krávou. Ale něco vám řeknu. I dyž neni náč extra pohlenná, do postele má to oupelně samý a potřebný jako ta perni. Ale co nejhlounějc, naverch má eště to, co ta vaše králouna neměla. Šikounou krávu do chliva. Víte?" Zachechtal se, dvouma perstama derk do klobouku a poudá: "Tak teda až naujcky maucta!" Pan notár, dertek snlašenej, zaverčal pro sebe: "Taky sem moh rači der-zať hubu!"

Počasí ve Vysokém nad Jizerou v z á ř í 1980

Nejvyšší teplota (maximum) 22,1 C, loni 23,3 C. Nejnižší teplota (minimum) 4,7 C, loni 2,3 C. Průměrná denní teplota 11,0 C, loni 11,3 C. Celkové množství srážek 86,3 mm, loni 78,1 mm. Počet dní se srážkami 13. Nejvíce srážek za jeden den 16,2 mm. Počet dní s výskytem mlhy 9. Počet dní se silným větrem jeden. Počet dní s bouřkami 3. Jako celek byl letošní měsíc září teplotně i srážkově v mezích normálu. V první dekádě převládalo polojasné počasí s normálními srážkami. Ve druhé dekádě bylo většinou zataženo, více srážek a nižší teploty. Ve třetí dekádě převážně oblačno, méně srážek, teploty slabě nadprůměrné, silné rosy. Po celý měsíc vál většinou slabý až mírný vítr různých směrů.

V ř í j n u :

Nejvyšší teplota (maximum) 16,4 C, loni 18,2 C. Nejnižší teplota (minimum) minus 2,2 C, loni 2,7 C. Průměrná denní teplota 5,6 C, loni 6,0 C. Celkové množství srážek 82,4 mm, loni 27,7 mm. Počet dní se srážkami 19, z toho dva dny se sněžením. Nejvíce srážek za jeden den 20,4 mm. Počet dní s mlhou 8. Počet dní se silným větrem 1, s bouřkou 1. Jako celek byl letošní říjen srážkově normální, teplotně podnormální. V první dekádě převládalo chladné a klidné počasí s velkou oblačností a častými slabými srážkami. Na začátku druhé dekády zataženo, chladno, silné deště. Ve druhé polovině dekády většinou oblačno, silné oteplení, srážek málo, 20.října první sněhová pokrývka 1 cm. Ve třetí dekádě střídavě velká oblačnost a časté srážky-31.října sněhové. Velké náhlé výkyvy teplot. V měsíci převládal mírný vítr různých směrů.

K.Petruška

Jubilant

Dne 13.října oslavil ve Vysokém nad Jiz. své mladistvé sedmdesátiny akad.malíř Olda Vodseďálek, který v současné době měl samostatnou výstavu svých obrazů ve výstavní síni Diontry v Turnově. Olda Vodseďálek se ve své převážně krajinářské tvorbě zaměřil na své rodné Podkrkonoší s dalekými výhledy na krkonoše od Vysokého nad Jiz., i když ani malba figurální a portrétní není mu cizí. Jeho obrazy jsou realistické a svou pravdivostí a poklidnou náladou potěší oko každého, kdo má tento půvabný kout naší vlasti rád. Přejeme našemu jubilantovi hodně pevného zdraví a tvůrčí pohody do dalších plodných let.

P.Hásek

S p o l e č e n s k á k r o n i k a

Z l a t o u s v a t b u oslavili 18.10. manželé Josef a Růžena Ti-
chánkovi.

N a r o z e n i n y oslavili - v září:

1.9. Karel Vrána Tříč	80 let
13.9. Božena Špiková	84 let
15.9. Ludmila Vodseďálková St.Ves	89 let
19.9. Petr Slavík St.Ves	82 let
29.9. Bohumil Nesvadba Tříč	75 let

v říjnu:

6.10.	Marie Bartoňová	Tříč	87 let
7.10.	Anna Hladíková		70 let
8.10.	Oldřich Čermák	Tříč	75 let
11.10.	Václav Šilhán		80 let
13.10.	Oldřich Vodseďálek		70 let
16.10.	Marta Kašťáková		83 let
24.10.	Božena Jodasová		85 let
24.10.	Čeněk Babec		84 let
27.10.	Julie Kučerová		82 let
28.10.	Miloslava Janoušková		80 let
30.10.	Božena Junková		87 let

S r d e č n ě b l a h o p ř e j e m e !

Ú m r t í -

3.9. zemřela Božena Tarantová ve věku 89 let
25.9. Božena Pluhařová ve věku 73 let
11.10. Jaroslav Kašťák ve věku 53 let
7.10. Marie Vondráková ve věku 82 let
13.10. p. Čelenáková Tříč ve věku 89 let
14.10. Olga Patočková ve věku 79 let
19.10. býv.předseda MNV Vysoké nad Jiz. Jaroslav Škrabálek Víchová nad Jiz. ve věku 77 let

Č e s t j e j i c h p a m á t c e !

V ě t r n í k vychází 1x za 2 měsíce. Příspěvky zasílejte do Vlastivědného muzea ve Vysokém nad Jizerou.

Cena 2,- Kčs.